

Er min datter "nogens bord"?

Min dejlige, normalt så stærke datter, har brug for hjælp. NU.

Min datter, xx 35 år og hendes 2 børn på 9 og 15 år, har ikke haft et hjem siden **marts 2008**.

Der fik hun konstateret MCS, hvilket er kemikalieoverfølsomhed. Hun boede på det tidspunkt i et rækkehus i Rødovre, der viste sig at fyldt med skimmelsvamp, hvilket havde medført at hun er blevet så syg, at hun måtte afhænde sine 3 frisørsaloner, måtte flytte ud med kun det mest nødvendige tøj, har prøvet at bo hos forskellige venner, familie og bekendte, men de fleste steder har hun ikke kunne tåle at opholde sig. Hun kan ikke tåle skimmelsvamp, parfume/- og andre dufte, stearinlys, stegeos, tryksværte, maling, samt en masse andre ting, der er alle vegne inde og ude.

Både hun og hendes børn har ADHD, OCD og tourette syndrom, og har brug for stabile forhold, og som alle andre mennesker tryghed og et sted, der er hjem og fast base. Det har de måtte undvære siden marts 2008!!! =30 mdr.

Rødovre kommune, der som udgangspunkt har tilsynspligt med lejeboligerne i Rødovre, vil ikke hjælpe min datter. De har gjort deres pligt, mener de, ved at tilbyde hende 2 (to) boliger på de 2½ år. Boliger, der var fyldt med skimmelsvamp, og som min datter blev syg af at bese, men som kommunen påstod levede op til de krav, man kunne tillade sig at stille til bolig. Åh jo, så har de tilbudt at sætte min datters datter på 9 år i familiepleje, så hun ikke skulle opleve det rakkerliv.....

Med udgangspunkt i handicaploven, har mennesker med handicap ret til hjælp fra deres kommune, til en egnet bolig. Min datter har brug for en allergivenlig bolig af nyere dato, hvilket Rødovre kommune tolker, som det passer dem.

Jeg synes det er meget svært at beskrive med få ord, hvor forfærdeligt og frustrerende det er, at se min ellers så stærke og stolte datter bukke under, dels pga sygdommen og alt det, som det medfører, dels pga den manglende støtte og hjælp fra Rødovre kommune.

Skal hun tage sit eget liv? Er det den eneste udvej hun har? Hun kan ikke klare det liv mere, hvor hun ikke ved, hvor hun skal sove i nat, hvor hun hele tiden udsætter sin krop for kemikalier, bare hun går i en butik for at købe mad.

Med håb om din hjælp